

ВИДАННЯ БЛАГОВІСНИКА ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ  
КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ Кн. 3.

---

EDITIONES «LITTERAE NUNTIAE» PARTICULARIS ECCLESIAE  
CATHOLICAE UCRAINORUM N. 3.

Патріархальний устав  
Помісної Української (Руської)  
Католицької Церкви

De constitutione patriarchali  
Particularis Ecclesiae Catholicae  
Ucrainorum (Ruthenorum)

Кастельгандольфо біля Риму 1974 In Castello Gandulphi

ВИДАННЯ БЛАГОВІСНИКА ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ  
КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ Кн. 3.

---

EDITIONES «LITTERAE NUNTIAE» PARTICULARIS ECCLESIAE  
CATHOLICAE UCRAINORUM N. 3.

Патріархальний устав  
Помісної Української (Руської)  
Католицької Церкви

De constitutione patriarchali  
Particularis Ecclesiae Catholicae  
Ucrainorum (Ruthenorum)

Кастельгандольфо біля Риму 1974 In Castello Gandulphi

Esse-Gi-Esse - Roma - Ottobre 1974

## ПЕРЕДМОВА

Вслід за виданням актів юридичного управління наших Синодів видаємо тепер устав Помісної Української Католицької Церкви на основі її патріархальної традиції і прав та привілеїв східніх патріархів, чотирьох мовах: українській, латинській, англійській і італійській. Цей устав прийняв VI Синод наших Єпископів від 19-24 листопада 1973 р. в Римі.

РЕДАКЦІЯ

Свято св. Йосафата 1973  
в 350-літній Ювілей  
його мученичої смерті.



## PROEMIUM

Post editionem actuum de iuridico fundamento synodorum ucrainorum, textum ucrainum, latinum, anglicum atque italicum De Constitutione Particularis Catholicae Ucrainorum Ecclesiae publici iuris facimus. Textus in synodo nostrorum Episcoporum a 19-24 Novembris 1973 Romae habita receptus et approbatus est.

## REDACTIO

Festo S. Josaphat in 350 Jubilaeo  
eius martirii 1973.



## І. ВВЕДЕННЯ

### 1.

В ІМ'Я СВЯТОЇ ЄДИНОСУЩНОЇ ЖИВОТВОРЯЩОЇ  
І НЕРОЗДІЛЬНОЇ ТРОЙЦІ  
ОТЦЯ, І СИНА, І СВЯТОГО ДУХА. АМІНЬ.

### 2.

Українська Католицька Церква, одна із східних помісних Церков в злуці із Святим Апостольським Престолом Римським, визнає за правди віри все, що визнає і вчить св. Католицька Церква, «Глава союзу любови» (св. Ігнатій Богоносець). За своїм обрядом, церковним правом, духовною і богословською спадщиною та надбанням належить вона до т.зв. візантійської обрядової групи, але задержує свою власну обрядову форму і традицію, введenu від хвилини загального хрещення Київської Русі-України Вел. Кн. Володимиром. Основу її устрою становлять головні постанови Берестейської Унії і Декрет II Ватиканського Собору про Східні Католицькі Церкви.

### 3.

Українська Католицька Церква, згідно з історичною дійсністю від найдавніших часів, тобто від створення Київської і Галицької Митрополій, обіймає всіх вірних українського (грецько-руського) обряду на землях України і поза її межами — отже:

1. Всі єпархії і області Київської і Галицької Митрополій, тобто сучасну Україну, Закарпаття й Буковину.
2. Всіх вірних, що від часів Берестейської Унії емігрували із згаданих областей до Центральної, Південної й Західньої Європи, до обидвох Америк, Африки, Азії й Австралії, — і їхніх нащадків.

Влада Української Католицької Церкви є територіяльна, а поза межами — персональна. Вірні інших обрядів, латинського й вірменського, в областях України, як сказано під ч. 3,1 — підлягають судовою властю своїх власних єрархів з персональною юрисдикцією.



Всі єпархії і області, зорганізовані для духовної опіки над вірними Української Католицької Церкви, що живуть поза межами рідних земель, отримують своїх єпископів.

4.

Божественний Основник Церкви, Господь і Спас наш, Ісус Христос, дав св. Петрові й усім Апостолам владу навчати, освячувати й управляти. Ця влада перейшла і далі переходить на Наступника Петрового, на Римського Вселенського Архисрея, і на єпископів цілого світу, наступників Апостольського Собору.

Єпископи силою Божої установи займають місце Апостолів, щоб під верховною владою Вселенського Архисрея пасти Христове стадо і від перших віків християнства управляють поодинокими єпархіями і областями згідно з їх звичаями й обрядами.

5.

Із вище сказаного випливає завдання Української Католицької Церкви дбати про пастирську опіку над своїми вірними по всьому світу і там, де живе більше їхнє скупчення, забезпечити їм власну душпастирську опіку та свою власну єрархію.

## II. ВІДНОШЕННЯ ДО ВСЕЛЕНЬСЬКОГО АРХИСРЕЯ

6.

Українська Католицька Церква від початків свого існування до сьогодні визнавала й визнає, що Римський Вселенський Архисрей є Наступником Верховного Апостола Петра й видимим Головою Христової Церкви і ніколи виразно не заперечувала цього.

7.

Римський Вселенський Архисрей, як наступник св. Петра, має повну й найвищу владу над цілою Вселенською Церквою. Ім'я його має бути згадуване в служенні Божественної Літургії і в інших богослужбах згідно з літургічними приписами.

8.

Всі інші взаємовідносини між Апостольським Престолом в Римі та Українською Католицькою Церквою нормує загальне і частинне церковне право.

### III. ПАТРІЯРХ АБО ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП

9.

Головою Помісної Української Католицької Церкви є Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, Митрополит Київський і Галицький. Йому юрисдикційно підлягають всі митрополити, архiepіскопи та єпископи, як у межах України, так і поза нею, тобто по всіх країнах українського поселення.

10.

Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, разом із Помісним Собором всіх єпископів, несе відповідальність за дочасне й вічне благо цілої Української Католицької Церкви, як перед Богом, так і перед Вселенським Архiepісцем і цілою Вселенською Христовою Церквою.

11.

Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові, прислуговує титул: Блаженніший Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, Київський і Галицький.

12.

Звичайним осідком Патріярха, або Верховного Архiepіскопа, є один або другий з первопрестольних городів, Київ або Галич, згл. Львів, хоч упродовж століть наші Первоєрархи мусіли нераз переносити свої місця осідку до інших городів. Під сучасну хвилину таким осідком є старинна церква Пресвятої Богородиці Жировицької і свв. Мучеників Сергія й Вакха в Римі (Площа Мадонна деї Монті, ч. 3). Може бути і інший город, якщо заходить потреба в часі переслідування.

13.

Патріярха, або Верховного Архiepіскопа, вибирає на доживоття Помісний Собор єпископів Помісної Української Католицької Церкви, правильно скликаний для тієї цілі, тайним голосуванням і більшістю 2/3 голосів.

14.

Зібраний на вибір Патріярха, або Верховного Архiepіскопа, Помісний Собор, повідомляє про довершений вибір Вселенського Архiepісця, а нововибраний Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, пересилає заяву вірности, любови й послуху та просить Апостольського Благословення.

15.

Докладніше про вибір Патріярха, або Верховного Архиепископа, про хіротонію, якщо вибрано когось з єреїв, і про возведення на престол говорить помісне церковне право.

Управління цілою Помісною Українською Католицькою Церквою виконує Патріярх, або Верховний Архиепископ, при допомозі Постійного Синоду, як дорадчого і виконавчого органу Патріярха, або Верховного Архиепископа, згідно з приписами церковного права, як теж з рішеннями Помісних Соборів усіх Єпархів Української Католицької Церкви, який він скликає періодично та відповідно до потреб.

16.

I. Патріярх, або Верховний Архиепископ, вибирає собі одного з членів Помісного Собору на свого Заступника — Протосинкела. Протосинкел виконує на зовні поручення Патріярха, або Верховного Архиепископа. На випадок важкої недуги чи іншої перешкоди, він заступає Патріярха, або Верховного Архиепископа.

II. На випадок смерті Патріярха, або Верховного Архиепископа, він бере під свою опіку всі цінності та документи Патріярхату, повідомляє Вселенського Архиерея, як також всіх членів Помісного Собору про смерть Патріярха, згл. Верховного Архиепископа, та скликає їх до трьох місяців після смерті на вибір наступника на означений час і місце. Він проводить елекційним засіданням аж до згідного вибору наступника Патріярха, або Верховного Архиепископа, до якого рук передає всі акти і документи Патріярхату.

III. Протосинкел є Канцлером Українського Католицького Університету ім. св. Климента Папи в Римі.

#### IV. МИТРОПОЛІЇ І МИТРОПОЛИТИ

17.

Митрополити, як і всі єпископи і священники, мають обов'язок поминати Патріярха, або Верховного Архиепископа, на Божественній Літургії і на всіх інших богослужбах, зараз після Вселенського Архиерея.

18.

Митрополит в Українській Католицькій Церкві — це єпископ, що стоїть на чолі церковної області, в якій склад входить більше єпархій.

19.

Митрополитів вибирає Помісний Собор Єпископів. Їх хіротонія належить до Патріярха, або Верховного Архiepіскопа, якщо вибрано єрея, і возведення на престол, якщо вибрано архiepєря.

20.

Обов'язком митрополитів є відвідувати підлеглі їм епархії та давати звідомлення про їх стан Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові, і його Постійному Синодові.

21.

Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, у своїй власній митрополії виконує всі обов'язки митрополита. Одначе, у виїмкових випадках може доручити відвідини інших підлеглих йому епархій котромусь із підчинених патріярхії (архiepіскопату) єпископів.

22.

Всі єпископи і священники митрополії мають обов'язок поминати свого митрополита на Божественній Літургії і на всіх інших богослужбах, зараз після Вселенського Архiepєря і Патріярха, або Верховного Архiepіскопа.

## V. ЕПАРХІЇ І ЄПІСКОПИ

23.

Епархію очолює Єпископ, а його влада обмежена до території епархії. Єпископи, згідно з правом, є підпорядковані митрополитові, а через нього підчинені Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові, як батькові і голові Помісної Церкви.

24.

Єпископи з Божої волі є пастирями повіреного їм стада.

Єпископа для означеної епархії вибирає ввесь Помісний Собор Єпископів — під проводом Патріярха, або Верховного Архiepіскопа. До цього ж Собору належить і правне перенесення єпископа з одної епархії в іншу, як теж і звільнення його з обов'язків. Вибір єпископів потверджує Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, і повідомляє Св. Отця.

25.

Вибраних і назначених єпископів висвячує митрополит даної області, якщо Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, сам не довершив би обряду хіротонії.

26.

В їхніх обов'язках і завданнях помагають їм:

1. Єпископ-помічник епархії, синкел (заступник), судовий-вікарій та інші епархіяльні співробітники.
2. Протопресвітери і пресвітери-парохи.
3. Покликані єпископом представники мирян.

27.

Священики мають обов'язок поминати свого єпископа в Божественній Літургії й у всіх інших богослужбах, після Вселенського Архiepєрея, Патріярха, або Верховного Архiepіскопа, і Митрополита.

28.

Єпископи мають право й обов'язок відвідувати протопресвітерати і парохії, як також монаші обителі в справах обряду і душпастирювання, і про їх стан давати звідомлення митрополитові, а через нього Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові, та його Постійному Синодові.

29.

Право посвячувати Святе Велике Миро та Антимінси належить єдино Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові. Він може, з уваги на потребу й обставини, відпоручити це право митрополитам та єпископам.

## VI. ЄПИСКОПИ — ПОМІЧНИКИ

30.

Єпископи-Помічники стоять до помочі Патріярхові, або Верховному Архiepіскопові, Митрополитам і правлячим Єпископам. Їх вибирає, як і всіх інших архiepєрів, Помісний Собор Єпископів, а вибір потверджує Патріярх, або Верховний Архiepіскоп, і подає до відома Св. Отцеві Папі Римському.

31.

Єпископам-Помічникам при їх найменуванні дається титул одної із старих єпархій, в яких, під сучасну пору, вже нема єпископського престолу. Їм можна також давати титул одної з важніших соборних церков того єпископського городу, до якого призначений Єпископ-Помічник.

## VII. ЕКЗАРХІЇ

32.

На чолі тих українських католицьких громад, що є поза межами єпархій і не мають більшого числа вірних, стоїть Екзарх Патріярха, або Верховного Архиепископа.

33.

Екзархи Патріярха, або Верховного Архиепископа, можуть мати єпископські свячення, якщо очолюють більші громади. Вони підлягають Патріярхові, або Верховному Архиепископові, та його Постійному Синодові і йому мають обов'язок звітувати про стан екзархії.

## VIII. ПОМІСНИЙ СОБОР

34.

Помісний Собор Єпископів є виявом спільного правління Українською Католицькою Церквою і відповідає, як древнім традиціям східних Церков, так і постановам Вселенських Соборів, особливо II Ватиканського, що обновили традиції християнського Сходу. Його повинен скликати Патріярх, або Верховний Архиепископ, щороку, якщо можливо.

Кожна постанова, вирішена більшістю голосів, мусить бути для важности потверджена Патріярхом, або Верховним Архиепископом.

## IX. ПОСТІЙНИЙ СИНОД

35.

Крім вище згаданого Помісного Собору Єпископів, при Патріярхові, або Верховному Архиепископові, діє Постійний Синод згідно з правом як дорадче і виконавче тіло, в якого склад входить з уряду сам Патріярх,

або Верховний Архiepиcкoп, його Протосинкел, правлячі митрополити, двох єпископів, звичайно найближчих до його місця осідку, один назначений самим Патріярхом, або Верховним Архiepиcкoпом, а один вибраний Помісним Собором, з виразним мандатом на час п'яти років.

## Х. ПАТРІЯРШИЙ СОБОР

36.

Патріярх, або Верховний Архiepиcкoп, якщо заходить потреба, скликає що п'ять літ Патріярший, або Архiepиcкoпський, Собор усіх єрархів та закликає на нього верховних настоятелів монаших чинів, мужеських і жіночих, протопресвітерів, представників священників, назначених і вибраних єрархією, по одному представникові мирян з кожної єпархії і екзархії, та трьох представників мирян, для обговорення і вирішення важніших церковних справ, які предложені парохіями і затверджені Єпископом.

Якщо Патріярх, або Верховний Архiepиcкoп, не може скликати Собору, тоді скликає його Протосинкел Патріярха.

## ХІ. НАДЗВИЧАЙНИЙ СИНОД

37.

Для вирішення дуже важливих і далекосяглих церковних справ, як доктринального богословського, так і обрядового й канонічного порядку, Патріярх, або Верховний Архiepиcкoп, скликає Помісний Надзвичайний Синод всіх єпископів і вибраних трьох представників світського духовенства й архимандритів та мирян, з точно означеною програмою і відповідними комісіями вчених та знавців добре приготованими темами.

## ХІІ. ПОМІЧНИКИ ЄПІСКОПА: СВЯЩЕНИКИ, ДИЯКОНИ ТА НИЖЧІ КЛИРИКИ

38.

До помочі єпископам в управі стоять священники, їх співробітники, що становлять з ними одне Священство, з його різними завданнями. Під владою єпископа вони освячують частину повіреного їм стада і нею кермують; роблять видимою Вселенську Церкву та вносять важливу частку в побудову Христового Тіла.

39.

У відношенні до єпископа священники є його співробітниками і наче б синами й приятелями по прикладу Христа, що назвав своїх учнів не слугами, а друзями. З єпископським чином є з'єднані титулом священства й служіння всі священники, як єпархіяльні так і єромонахи.

40.

На нижчому єрархічному щаблі стоять диякони, яким дається рукоположення « не до священства, але до служби ». Вони, злучені з єпископом і з пресвітерами, скріплені благодаттю Тайни, услужують Божому народові в служінні Літургії, у проповіді благовісти та у всякій добродійності.

41.

Точні завдання дияконської служби: уділювання деяких св. Тайн, читання й пояснення св. Письма, провід вірних у богослужбі й молитві та інше, опрацює церковний закон, або постанови Патріярха.

42.

Крім дияконів, Українська Католицька Церква має ще до помочі пресвітерам нижчі чини, тобто: чин піддиякона, четця, співця та свічконосця.

43.

Згідно з давньою безперервною українською традицією, як до нижчих чинів, так і до дияконату й пресвітерату можуть бути допущені також кандидати в жонатому стаці.

44.

Найближчим співробітником і помічником єпископа є його синкел, священник з належним богословським і церковним знанням та крацких прикмет ума й серця.

45.

Єпархія, для кращої її обслуги, є поділена на протопресвітерати, а ті, на деканати, якщо потрібно, і, вкінці, на парохії.

46.

На чолі протопресвітерату стоїть протопресвітер, на чолі деканату — декан, а парохією упрavlяє парох. Всіх їх іменує єпископ, після засягнення ради своїх єпархіяльних радників, на час, відповідний до звичаю чи потреб.



47.

У великих церковних парохіях до помочі парохам даюцца священики — сотрудники.

48.

Кожний нововисвячений ерей повинен сповняти впродовж перших п'яти (або бодай трьох) років священичу службу на становищі сотрудника, підлеглого старшому священикові, щоб могли краще залізнатися з практикою священичого служіння.

49.

Як епархіяльний клир, так і ієромонахи-душпастирі є важко обов'язані відмовляти часослов, вести бездоганне життя, виконувати всі духовні вправи, та брати участь у соборчиках і конференціях, як і в окремих курсах, призначених для доповнення богословського, обрядового й канонічного знання та практичного душпастирювання.

50.

Епархіяльному духовенству повинно бути дане соціяльне забезпечення на випадок недуги, старости й каліцтва, згідно з вимогами християнської справедливости.

### XIII. МОНАХИ

51.

В Українській Католицькій Церкві були завжди і є тепер численні чернечі громади, мужеські і жіночі, що живуть за євангельськими радами і є основані на словах і прикладах самого Господа та Апостолів й поручені Учителями та Пастирями Церкви. Вони є одним з тих дарів Божих, харизмів, що багато причинюються до зросту Таїнственного Христового Тіла.

52.

Вселенський Архирей може силою свого першенства у власті над цілою Вселенською Церквою, в порозумінні з Патріярхом, або Верховним Архиспископом, з огляду на добро Вселенської Церкви і Української Католицької Церкви і з уваги на наявну користь, вийняти якуне-

будь установу цього досконалого стану та поодиноких її членів з-під заповновасти помісних ерархів та підпорядкувати її виключно собі.

53.

У подібний спосіб ці ж чернечі установи і громади можуть також підлягати виключно владі Патріярха, або Верховного Архиспископа.

54.

У двох повище наведених випадках члени монаших спілнот, зберігаючи свої правила, мають обов'язок, згідно з церковними законами, шанувати й повинуватися ерархові місця, відповідно його прийняти, задля його пастирської влади і задля необхідної згоди, єдності й ладу в апостольській праці.

#### XIV. МИРЯНИ

55.

Миряни, цебто всі християни, що через хрещення втілені в Христа і на свій лад сталися учасниками священничого, пророчого, й царського служіння самого Господа Ісуса, по своїй часті виконують у нашій Церкві окреме післанництво так, щоб усі дочасні справи відбувалися й розвивалися по думці Христового Євангелія на славу Бсга Отця.

56.

Апостольство мирян є участю в самому спасительному післанництві Церкви і до нього вони призначені через хрещення і миропомазання, щоб учинити Церкву присутньою і діючою там, де вона тільки через них може стати сіллю землі.

#### XV. БРАТСТВА

57.

Крім цього загального апостольства можливе, й навіть необхідне, є покликання багатьох мирян до більш безпосередньої і тісної співпраці з ерархією, на взір тих святих мужів і жінок, що помагали Апостолам у благовістуванні Христовім. В Українській Католицькій Церкві є традиція церковних Братств.

58.

Оснування Церковних Братств, затвердження їх статутів, нагляд над ними, наділення прав і привілеїв — належать до Єпископів, а по-середньо до Патріярха, або Верховного Архисєпископа, та його Постійного Синоду, якщо вони ставропігійні.

## XVI. ЗАРЯД ДОЧАСНИХ ДІВР

59.

Заряд церковного майна належить до парохій, згл. Єпископів і Митрополитів. Нагляд над цим має Патріярх, або Верховний Архисєпископ.

## I. INTRODUCTIO

### 1.

IN NOMINE SANCTAE ET VIVIFICANTIS ET CONSUBSTATIALIS  
ET INDIVISAE TRINITATIS PATRIS ET FILII ET SPIRITUS  
SANCTI. AMEN.

### 2.

Ecclesia Catholica Ucraina, quae est Ecclesia Particularis Orientalis, cum Sancta Apostolica Sede Romana unita, omnes veritates fidei agnoscit et profitetur, quas profitetur ac docet Sancta Catholica Ecclesia, « Caput unionis caritatis » (S. Ignatius Theophorus). Ecclesia Ucraina ratione ritus, disciplinae ecclesiasticae, patrimonii, theologici et spiritualis, certarumque legum ac traditionum, illi coetui ascribitur, qui « Ritus Byzantinus » dicitur. Attamen suam peculiarem formam ritus suasque traditiones retinet, quae a Principe Vladimiro Magno eo tempore inductae fuerunt, quo universa Rus' regionis Kioviensis-Ucrainae baptismum recepit. Fundamentum constitutionis eiusdem Particularis Ecclesiae principaliter continetur in Decreto Unionis Brestensis et Decreto Concilii Oecumenici Vaticani Secundi « De Ecclesiis Orientalibus Catholicis ».

### 3.

Ecclesia Catholica Ucraina, ad historiae fidem, iam antiquissimis temporibus, videlicet inde a conditis Ecclesiis Metropolitanis Kioviensi et Halicensi, omnes fideles ritus Ucraini (graeci-rutheni) complectitur, qui in territoriis Ucrainae et extra eiusdem fines commorantur; ideoque:

1. Metropolias Kioviensem et Halicensem cum omnibus Eparchiis et provinciis, id est hodiernam Ucrainam, una cum antiquis regionibus Carpatiae et Bucovinae;
2. Fideles omnes, qui a tempore Unionis Brestensis ex dictis provinciis migraverunt in Europam Mediam, Meridianam et Occidentalem, in Americam, in Africam, in Asiam et in Australiam, necnon eorundem posteros.

Potestas iurisdictionalis Ecclesiae Catholicae Ucrainae territorialis est, extra fines proprios autem est personalis.

Fideles aliorum rituum, latini et armeni, in finibus Ucrainae, ut supra dictum est (n. 3, ad I), a propriis Episcopis dependent, iurisdictione quidem personali.

Omnes Eparchiae et Provinciae, constitutae pro cura spirituali fidelium Ecclesiae Catholicae Ucrainae, qui extra fines proprii territorii vivunt, proprios retinent Episcopos.

4.

Divinus Ecclesiae Fundator, Dominus ac Salvator noster Iesus Christus, Beato Apostolo Petro ceterisque Apostolis dedit potestatem docendi, sanctificandi ac regendi. Huiusmodi potestas tradita est et continenter traditur Universali Pontifici Romano Beati Petri Successori et Episcopis, totius orbis terrarum Apostolorum successoribus.

Ex divina institutione Episcopi in Apostolorum locum succedunt ad pascendum Christi gregem sub auctoritate suprema Romani Pontificis, et inde a primis Ecclesiae temporibus singuli singulas Eparchias et Provincias regunt, iuxta proprios particulares mores propriumque ritum.

5.

Ex his quae dicta sunt, munus et officium oritur pro Ecclesia Catholica Ucraina spiritualem curam gerendi suorum fidelium per totum mundum dispersorum, simulque curandi ut ipsi a propria Hierarchia regantur ubicumque maior illorum numerus inveniatur.

## II. MUTUAE CUM ROMANO PONTIFICE RELATIONES

6.

Ecclesia Ucraina Catholica ab initio usque ad hodierna tempora agnovit et agnoscit Romanum Pontificem successorem esse Beati Petri, Apostolorum Principis, et Caput visibile Ecclesiae Christi; ac nunquam hoc expresse negavit.

7.

Pontifex Romanus, ut successor Petri, plenam et supremam habet potestatem in universam Ecclesiam. Nomen eius commemorari debet in Divina Liturgia ceterisque divinis officiis, iuxta leges liturgicas.

8.

Ceterae omnes mutuae inter Apostolicam Romanam Sedem et Ecclesiam Catholicam Ucrainam relationes iure ecclesiastico generali et particulari statuuntur.

### III. PATRIARCHA SEU ARCHIEPISCOPUS MAIOR

9.

Caput Ecclesiae Particularis Catholicae Ucrainae est Patriarcha seu Archiepiscopus Maior, Metropolita Kioviensis et Haliciensis, cui competit iurisdictio in omnes metropolitas, archiepiscopos et episcopos tum in territoriis Ucrainae, tum extra fines eiusdem, scilicet in omnibus regionibus, ubi fideles Ucraini commorantur.

10.

Patriarcha seu Archiepiscopus Maior una cum Synodo Particulari Episcoporum gravi munere tenetur curandi bonum temporale et aeternum totius Ecclesiae Catholicae Ucrainae sive coram Deo, sive coram Pontifice Romano et universa Ecclesia Christi.

11.

Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori tribuendus est titulus Beatitudinis; ideoque vocari debet: Sua Beatitudo Patriarcha, vel Sua Beatitudo Archiepiscopus Maior Kioviensis et Haliciensis.

12.

Residentia Patriarchae seu Archiepiscopi Maioris constitui potest in una vel altera ex primis sedibus metropolitanis scilicet in civitatibus Kyjiv vel Halyč resp. Lviv, etiam si saeculorum decursu primi Ucrainae Metropolitae pluries sedem suae residentiae in alias civitates pluries transferre debuerint. Hodie transitorie et necessitate propter persecutionem peractam Patriarchae sedes constituta est apud vetustum templum Beatae Mariae Virginis a Žyrovyci et apud templum Sanctorum Martyrum Sergii et Bacchi in Urbe Roma (in platea S. Mariae ad Montes n. 3). Potest esse et alibi, conditionibus exigentibus persecutionum tempore.

13.

Patriarcha seu Archiepiscopus Maior per totam vitam eligitur a Synodo Particulari Episcoporum Ecclesiae Catholicae Ucrainae, hunc in finem legitime convocata. Electio fit per suffragia secreta, et is electus habeatur, qui duas ex tribus suffragiorum partes retulerit.

14.

Synodus Particularis Episcoporum, ad eligendum Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem convocata, de peracta electione Pontificem Romanum certiolem facit. Novus Patriarcha seu Archiepiscopus Maior ad Pontificem Romanum professionem fidelitatis, caritatis et oboedientiae remittit, et ab Ipso Benedictionem Apostolicam petit.

15.

Ius canonicum particulare expressius loquitur de electione Patriarchae seu Archiepiscopi Maioris, de illius episcopali consecratione, si electus episcopali caractere careat, deque eiusdem inthronizatione.

Regimen totius Ecclesiae Particularis Ucrainae commissum est Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori, auxiliante Synodo Episcoporum ἐνδημοῦσα, quae est coetus deliberativus et executivus Patriarchae seu Archiepiscopi Maioris, iuxta iuris canonici normas necnon iuxta decreta Synodorum Episcoporum Particularium Ecclesiae Catholicae Ucrainae, quas Patriarcha seu Archiepiscopus Maior statis temporibus et secundum necessitatem convocat.

16.

I. Patriarcha seu Archiepiscopus Maior unum ex Episcopis Synodi Particularis suum Vicarium Protosyncellum constituit, qui illius, personam geret, eoque graviter aegrotante vel impedito, eiusdem vice fungetur.

II. Mortuo Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore, Protosyncellus omnia bona et documenta Patriarchatus custodit, Pontificem Romanum et omnes Episcopos Synodi Particularis de vacatione sedis certiores facit, et intra tres menses a morte Patriarchae resp. Archiepiscopi Maioris Episcopos omnes convocat, tempore et loco statuto, ad eligendum successorem. Ipse electionis consessum moderatur usque ad electionem peractam et novo Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori omnia Patriarchatus acta et documenta tradit.

III. Protosyncellus est Cancellarius Universitatis Catholicae Ucrainorum a S. Clemente Papa Urbi Romae.

#### IV. METROPOLIAE ET METROPOLITAE

17.

Metropolitae, sicut omnes Episcopi et sacerdotes, in Divina Liturgia atque in ceteris divinis officiis, post Romanum Pontificem commemorare debent Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem.

18.

Metropolita in Ecclesia Catholica Ucraina est Episcopus praepositus Provinciae ecclesiasticae, quae pluribus Eparchiis constat.

19.

Metropolitae a Synodo Particulari Episcoporum eliguntur. Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori ius competit sive consecrandi Metro-

litam, si electus sit sacerdos, sive etiam illum inthronizandi, si electus iam sit Episcopus.

20.

Metropolitae ius et officium est Eparchias sibi subiectas visitare et de illarum statu ad Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem et ad Synodum Permanentem relationem mittere.

21.

Patriarcha seu Archiepiscopus Maior in sua metropolia obligationes et officia adimplet Metropolitae propria. In extraordinariis autem casibus visitationem Eparchiarum sibi subiectarum committere potest uni ex Episcopis Patriarchatus seu Archiepiscopatus.

22.

Metropolita commemorandus est ab Episcopis et a sacerdotibus suae provinciae in Divina Liturgia atque in ceteris divinis officiis post Romanum Pontificem et Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem.

## V. EPARCHIAE ET EPISCOPI

23.

Eparchiae praest Episcopus, cuius potestas territorio Eparchiae circumscribitur. Episcopi subiciuntur, ad normam iuris, Metropolitae et per ipsum Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori, tamquam patri et capiti Ecclesiae Particularis.

24.

Episcopi, iure divino, pastores sunt gregis curae suae commisi. Synodus Particularis Episcoporum eligit Episcopum pro determinata Eparchia, moderante Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore. Eidem Synodo competit transferre Episcopos ab una ad aliam Eparchiam eosque ab obligationibus dispensare. Episcoporum electio confirmari debet a Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore et communicari Pontifici Romano.

25.

Episcopi electi assignati a Metropolita propriae Provinciae consecrantur, si Patriarcha seu Archiepiscopus Maior ipse ritum consecrationis episcopalis non perficeret.



26.

Episcopum in regimine Eparchiae, ut obligationibus et officiis suis satisfaciat, adiuvant:

1. Episcopus Auxiliaris, Syncellus (Substitutus), Vicarius iudicialis ceterique cooperatores eparchiales.
2. Protopresbyteri et parochi — presbyteri.
3. Selecti laici ab Episcopo vocati.

27.

Episcopus loci commemorari debet a clericis in Divina Liturgia et in ceteris divinis officiis post Pontificem Romanum, Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem et Metropolitanam.

28.

Episcopis ius et officium est visitandi protopresbyteratus et paroeccias, etiam domus religiosas quoad ritum et curam pastoralem itemque de illarum statu relationem exhibere Metropolitanae et per ipsum Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori eiusque Synodo Permanenti.

29.

Tantummodo Patriarchae seu Archiepiscopi Maioris est Chrisma et Antimensia consecrare. Ipse vero hoc ius delegare potest suis Metropolitanis et Episcopis, iuxta necessitates et rerum adiuncta.

## VI. EPISCOPI AUXILIARES

30.

Episcopi Auxiliares in regimine Ecclesiae opem ferunt Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori, Metropolitanae et Episcopis. Sicut ceteri omnes Episcopi, Auxiliares a Synodo Particulari Episcoporum eliguntur et a Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore confirmantur, quod a Patriarcha seu Archiepiscopo Maiori Romano Pontifici communicatur.

31.

Episcopis Auxiliariis, cum nominantur, assignatur in titulum una ex antiquis Eparchiis, in quibus nunc temporis sedes episcopalis non exstat. Potest etiam illis titulum assignari una ex praecipuis ecclesiis cathedralibus urbis episcopalis, cui Auxiliaris assignatus est.

## VII. EXARCHATUS

32.

Illis communitatibus Ucrainorum catholicorum, quae extra fines territorii Eparchiarum sunt et exiguum numerum fidelium habent, praees Exarchus Patriarchae seu Archiepiscopi Maioris.

33.

Exarchi caractere episcopali augeri possunt, si maioribus communitatibus praesunt. Ipsi subiciuntur Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori eiusque Synodo Permanenti, quibus relationem de statu exarchatus praebere tenentur.

## VIII. SYNODUS PARTICULARIS

34.

Synodus Particularis Episcoporum est manifestatio regiminis collegialis Ecclesiae Particularis Catholicae Ucrainae et plene congruit cum traditionibus Ecclesiarum Orientalium, cum Decretis Conciliorum Oecumenicorum et praesertim Concilii Vaticani Secundi, a quo venerandae Orientis Christiani traditiones agnitae et restauratae sunt. Patriarcha seu Archiepiscopus Maior quantum fieri potest Synodum quotannis convocare debet.

Quotlibet Synodi decretum, maioritate suffragiorum statutum, ad validitatem confirmari debet a Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore.

## IX. SYNODUS PERMANENS

35.

Praeter Synodum Particularem Episcoporum Patriarcha seu Archiepiscopus Maior habere debet Synodum Permanentem (ένδημοῦσα), ut coetum deliberativum et executivum ad normam iuris. Synodus Permanens constat Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore, Protosyncello, Metropolitanis residentialibus et duobus Episcopis, plerumque Sedi Patriarchali vicinioribus, quorum alter a Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore designatur, alter a Synodo Particulari Episcoporum eligitur. Officium tamen horum quinquennio restringitur.

## X. CONCILIUM PATRIARCHALE

36.

Patriarcha seu Archiepiscopus Maior, si necessitas urgeat, singulis quinquenniis Concilium Patriarchale convocat, in quod conveniunt ipse Patriarcha seu Archiepiscopus Maior et omnes Metropolitanæ et Episcopi.

Ad Concilium Patriarcha seu Archiepiscopus Maior invitat Superiores Maiores Ordinum Religiosorum, virorum et mulierum, Protosphyteros, sacerdotum delectos, a Hierarchia designatos et electos, unum ex singulis Eparchiis et ex Exarchatibus laicorum procuratorum et alios tres laicos, qui studeant gravioribus Ecclesiae quaestionibus a paroeciis propositis et ab Episcopo probatis et aptas proponant deliberationes.

Si Patriarcha seu Archiepiscopus Maior Concilium convocare non potest, illud facit Patriarchæ Protosyncellus.

## XI. SYNODUS EXTRAORDINARIA

37.

Ad pertractandas et solvendas graviores et maximi pro futuro ponderis quaestiones, problemata theologiae, iuris canonici et ritus Ecclesiae spectantia, Patriarcha seu Archiepiscopus Maior convocare potest Synodum Extraordinariam cuius partem faciunt omnes Episcopi tres viri dilecti, qui clerum dioecesanum repraesentant archimandritis et laicis. Huiusmodi Conventus statutum rerum agendarum ordinem habere debet una cum argumentis accurate dispositis et apparatis a peculiari- bus Commissionibus peritorum virorum, scientia et experientia rerum praestantium.

## XII. COOPERATORES EPISCOPI: PRESBYTERI, DIACONI ET CLERICI MINORES

38.

In regimine Eparchiae Episcopum iuvant presbyteri, providi eius cooperatores, qui unum sacerdotium cum suo Episcopo constituunt, diversis quidem officiis mancipatum, quique sub auctoritate Episcopi portionem gregis dominici sibi addictam sanctificant et regunt, Ecclesiam universalem in suo loco visibilem faciunt et in aedificando toto Corpore Christi validam operam afferunt.

39.

Relate ad Episcopum sacerdotes sunt cooperatores eius ac veluti filii et amici, ad exemplum Christi, qui discipulos suos iam non servos sed amicos vocavit. Ratione ordinis et ministerii, omnes sacerdotes, tum dioecesani tum religiosi, cum ordine Episcoporum coniunguntur.

40.

In gradu hierarchico inferiori sistunt Diaconi, quibus « non ad sacerdotium, sed ad ministerium » munus imponitur, quique, gratia sacramentali Dei corroborati ac cum Episcopo eiusque presbyteris iuncti, Populo Dei in diaconia Liturgiae, verbi et caritatis et in omni opere bono inserviunt.

41.

Officia, Diaconi propria, sunt: quaedam Sacramenta administrare, fidelibus Sacram Scripturam legere et explanare, fidelium cultui et orationi praesidere omneque aliud officium adimplere, quod ei a lege ecclesiastica vel a Patriarcha resp. Archiepiscopo Maiori assignatum fuerit.

42.

Praeter Diaconos, Ecclesia Catholica Ucraina ad adiuvandos presbyteros alia ministeria seu ordines minores habet, scilicet subdiaconatum, lectoratum, cantorum et acolythatum.

43.

Ex antiqua et diuturna traditione in Ecclesia Catholica Ucraina ad ordines minores, ad Diaconatum et ad Presbyteratum admitti possunt etiam viri uxorati.

44.

Proximus Episcopi cooperator et adiutor est eius Vicarius seu Syn-cellus, qui esse debet sacerdos in scientia theologica et canonica vere peritus, probitate, ingenii animique virtutibus praeditus.

45.

Ad rectius eparchiae regimen, territorium eius ex protopresbyteratibus componitur, qui vicissim in decanatus, si necesse est, et in parochias dividuntur.

46.

Protopresbyteratui praeest protopresbyter et decanatu decanus, parochus paroeciam regit. Hi omnes ab Episcopo nominantur ad tempus, iuxta mores et necessitates, auditis consultoribus eparchialibus.

47.

In magnis paroeciis vicarii cooperatores parochis auxilio dantur.

48.

Quilibet sacerdos, post ordinationem, per quinquennium (vel triennium) ministerium sacrum, qua vicarius cooperator, exercere debet, sub moderamine sacerdotis provectoris aetatis, quo melius operae pastoralis usum ac methodum addiscat.

49.

Omnes Eparchiae sacerdotes, et etiam sacerdotes monachi, in cura animarum gravi obligatione tenentur vitam integerrimam ducere, omnia pietatis exercitia adimplere, Breviarium recitare, collationibus seu conferentiis Cleri interesse necnon peculiaribus cursibus, qui ad pleniorum methodorum pastoralium et scientiae theologiae, liturgicae et iuridicae cognitionem acquirendam indicuntur.

50.

Secundum christianae iustitiae normas, providendum est tum congruenti praevidentiae et adsistentiae sanitariae, quam vocant, tum debitaе presbyterorum sustentationi, qui infirmitate, invaliditate aut senectute laborant.

### XIII. RELIGIOSI — MONACHI

51.

In Ecclesia Catholica Ucraina semper exstiterunt et etiam nunc exstant multae communitates religiosas, virorum et mulierum, quae secundum evangelica consilia vivunt, in verbis et exemplis ipsius Domini et Apostolorum fundantur, atque ab Ecclesiae doctoribus et pastoribus commendantur. Illae unum ex his donis divinis seu charismatibus constituunt quae ad incrementum Mystici Corporis Christi multum conferunt.

52.

Pontifex Romanus, ratione supraeae suae in universam Ecclesiam potestatis, audito Patriarcha seu Archiepiscopo Maiore, bonum Ecclesiae universalis et Ecclesiae Particularis Catholicae Ucrainae prae oculis habens et propter veram utilitatem, quodlibet perfectionis institutum eiusque singulos sodales ab Episcoporum iurisdictione eximere potest sibi que uni reservare.

53.

Simili modo, instituta et communitates religiosorum possunt etiam nonnisi Patriarchae seu Archiepiscopo Maiori subici.

54.

In praedictis duobus casibus, religiosarum communitatum sodales, quamvis iura sua retineant, Episcopo loci, secundum ecclesiasticas leges, reverentiam et oboedientiam praestare debent, tum ob eius pastoralem auctoritatem, tum pro bono pacis necnon pro unitate et concordia in labore apostolico peragendo.

#### XIV. LAICI

55.

Laici, videlicet omnes christifideles, qui per baptismum Christo incorporati sunt, et muneris Christi sacerdotalis, prophetici et regalis pro sua cuiusque condicione participes facti sunt, pro parte sua in Ecclesia missionem particularem exercent, ita ut res temporales omnes semper secundum Christi evangelium fiant et procedant, in gloriam Dei Patris.

56.

Apostolatus laicorum est participatio ipsius missionis salvificae Ecclesiae, qua laici, per baptismum et confirmationem, speciatim ad hoc vocantur, ut praesentem et operantem reddant Ecclesiam in iis locis rerumque adiunctis, ubi ipsa nonnisi per eos sal terrae evadere potest.

#### XV. CONFRATERNITATES

57.

Praeter hunc apostolatatum, qui ad omnes omnino christifideles spectat, multi laici diversis modis ad cooperationem magis immediatam et etiam necessariam cum Hierarchia vocari possunt, iuxta exemplum il-

lorum virorum et mulierum, qui Apostolos in praedicatione Evangelii Christi adiuvabant. In Ecclesia Catholica Ucraina ex traditionis more Confraternitates ecclesiasticae vigent.

58.

Confraternitatum ecclesiarum erectio, Statutorum approbatio, earumdem cura et vigilantia necnon iurium et privilegiorum concessio ad Episcopos spectant, indirecte autem ad Patriarcham seu Archiepiscopum Maiorem et ad eius Synodum permanentem, si exemptione stauropigiali gaudent.

## XVI. ADMINISTRATIO BONORUM TEMPORALIUM

59.

Bonorum ecclesiasticorum administratio proprie vel ad parochos vel ad Episcopos vel ad Metropolitas pertinet, eique invigilare debet Patriarcha seu Archiepiscopus Maior.

## I. INTRODUCTION

### 1.

IN THE NAME OF THE HOLY CONSUBSTANTIAL  
LIFEGIVING AND UNDIVIDED TRINITY, FATHER, SON  
AND HOLY SPIRIT. AMEN.

### 2.

The Ukrainian Catholic Church, as one of the Eastern Particular Churches, in union with the Holy Apostolic See of Rome, recognizes as truths of faith everything that is recognized and taught by the Holy Catholic Church, "the Head of the union of love" (St. Ignatius of Antioch). According to her rite, ecclesiastical discipline, her spiritual and theological heritage and development she belongs to the so-called Byzantine group of rites, but she retains her own ritual form and tradition, introduced at the moment of baptism of Kievan Rus'-Ukraine by Prince Volodymyr the Great. The decisions of the Union of Brest and the Decree on Eastern Churches of the Second Vatican Council are the principal basis of her structure.

### 3.

The Ukrainian Catholic Church, in accordance with historical reality from the oldest times, that is, from the time of the creation of the Metropolitan Sees of Kiev and Halych, comprises all the faithful of the Ukrainian (Greek-Ruthenian) rite in Ukraine and beyond its borders, namely:

- 1) All eparchies and provinces of the Metropolitan Sees of Kiev and Halych, namely, the present-day Ukraine, Transcarpathia, and Bukovina.
- 2) All the faithful, who from the time of the Union of Brest emigrated from the above mentioned provinces to Central, Southern, and Western Europe, to both Americas, to Africa, Asia, and Australia, — as well as their descendants.

The jurisdiction of the Ukrainian Catholic Church is territorial, and beyond the borders of Ukraine — personal. The faithful of other rites, Latin and Armenian, who live in the provinces of Ukraine, as indicated



in Nr. 3,1 — are subject to their own hierarchs who have personal jurisdiction.

All eparchies and provinces organized for the spiritual care of the faithful of the Ukrainian Catholic Church, who live outside the borders of their native lands, maintain their own bishops.

4.

The Divine Founder of the Church, Our Lord and Savior Jesus Christ, gave to St. Peter and to all the Apostles the power to teach, to sanctify, and to govern. This power was transferred and continues to be transferred to the Successor of Peter, the Roman Pontiff, and to the bishops of the entire world, the successors of the Apostolic College.

The bishops, by virtue of Divine institution occupy the place of the Apostles, to shepherd Christ's flock under the authority of the Roman Pontiff; from the first ages of Christianity they govern individual eparchies and provinces in accordance with their customs and rites.

5.

From the above flows the task of the Ukrainian Catholic Church to be concerned with the pastoral care of her faithful in the whole world, and in places where they live in greater concentrations to ensure their own pastoral care and their own hierarchy.

## II. RELATIONS WITH THE ROMAN PONTIFF

6.

From the beginning of its existence until now the Ukrainian Catholic Church recognized and recognizes, that the Roman Pontiff is the Successor of the Prime Apostle Peter and the visible Head of Christ's Church and she has never formally denied this.

7.

The Roman Pontiff, as the successor of St. Peter, has the supreme, and complete authority over the entire Universal Church. His name should be commemorated in the Divine Liturgy and in other services, according to liturgical regulations.

8.

All other relations between the Apostolic See in Rome and the Ukrainian Catholic Church are regulated by general and particular ecclesiastical law.

### III. PATRIARCH OR MAJOR ARCHBISHOP

9.

The Head of the Particular Ukrainian Catholic Church is the Patriarch or Major Archbishop, the Metropolitan of Kiev and Halych. All metropolitans, archbishops, and bishops whether within the borders of Ukraine or beyond them, that is, in all places of Ukrainian settlements wherever they be, come under his jurisdiction.

10.

The Patriarch/Major Archbishop, together with the Particular Synod of all bishops, is responsible for the temporal and eternal good of the whole Ukrainian Catholic Church, before God as well as before the Roman Pontiff and the entire Universal Church of Christ.

11.

The Patriarch/Major Archbishop has the title: His Beatitude Patriarch, His Beatitude Major Archbishop of Kiev and Halych.

12.

The Residence of the Patriarch/Major Archbishop is one or the other of the original metropolitan cities which housed the see, Kyjiv and Halych, or Lviv, although in the course of the centuries our metropolitans were often forced to transfer their residence to other cities. At the present time such a seat is the ancient church of the Blessed Virgin of Zhyrovytsi and the Holy Martyrs Sergius and Bacchus in Rome (Piazza Madonna dei Monti, 3). The seat can also be in another city, during persecutions, if necessity should require.

13.

The Patriarch/Major Archbishop is elected for life by the Particular Synod of the Bishops of the Ukrainian Catholic Church legally convoked for that purpose, by secret ballot and by a 2/3 majority.

14.

The Particular Synod convoked for the purpose of electing the Patriarch/Major Archbishop informs the Roman Pontiff of the result of the election while the newly elected Patriarch/Major Archbishop sends him his declaration of fidelity, love, and obedience and asks for the Apostolic Blessing.

15.

Details about the election of the Patriarch/Major Archbishop, about his episcopal consecration, if a priest has been elected, and about his enthronization, are found in particular ecclesiastical law.

The Patriarch/Major Archbishop governs the entire Particular Ukrainian Catholic Church with the help of the Permanent Synod, which is the advisory and executive organ of the Patriarch/Major Archbishop, in accordance with the regulations of ecclesiastical law as well as with the decisions of the Particular Synod of all the hierarchs of the Ukrainian Catholic Church, which he convokes periodically and as needed.

16.

I. The Patriarch/Major Archbishop chooses one of the members of the Permanent Synod as his Deputy—Protosyncellus. The Protosyncellus carries out the directives of the Patriarch/Major Archbishop. In case of serious illness or other impediment, he will substitute for the Patriarch/Major Archbishop.

II. In case of the death of the Patriarch/Major Archbishop, he takes under his protection all the valuables and documents of the Patriarchate, informs the Roman Pontiff as well as all the members of the Particular Synod about the death of the Patriarch/Major Archbishop, and within three months of the death of the Patriarch/Major Archbishop, he convenes the bishops for the election of a successor at a designated place and time. He presides over the election session until the successor of the Patriarch/Major Archbishop is properly elected, to whom he turns over all acts and documents of the Patriarchate.

III. The Protosyncellus is the Chancellor of the Ukrainian Catholic University of St. Clement the Pope in Rome.

#### IV. THE METROPOLITAN SEES AND THE METROPOLITANS

17.

The metropolitans, as well as all bishops and priests, have the duty to commemorate the Patriarch/Major Archbishop during the Divine Liturgy and all other services immediately following the commemoration of the Roman Pontiff.

18.

The Metropolitan in the Ukrainian Catholic Church is a bishop who heads a church province which comprises a number of eparchies.

19.

The Metropolitans are elected by the Particular Synod of Bishops. Their episcopal consecration belongs to the Patriarch/Major Archbishop, if a priest has been elected, and the enthronization, if a hierarch has been elected.

20.

It is the duty of the metropolitans to visit the eparchies that come under their jurisdiction and to report on their status to the Patriarch/Major Archbishop and his Permanent Synod.

21.

The Patriarch/Major Archbishop discharges all the duties of a metropolitan in his own Metropolitan See. However, in special cases he can delegate the visitation of other eparchies under his jurisdiction to one of the bishops of the patriarchate or archiepiscopate.

22.

All the bishops and priests of the Metropolitan See have the duty to commemorate their metropolitan during the Divine Liturgy and all other services immediately following the commemoration of the Roman Pontiff and the Patriarch/Major Archbishop.

## V. EPARCHIES AND BISHOPS

23.

An eparchy is headed by a bishop whose jurisdiction is limited to the territory of the eparchy. The bishops are subordinated to the metropolitan, according to law, and through him subject to the Patriarch/Major Archbishop, as to the father and head of the Particular Church.

24.

The bishops are, by the will of God, the pastors of the flock entrusted to them.

The bishop of a given eparchy is elected by the Particular Synod of Bishops under the chairmanship of the Patriarch/Major Archbishop. This Synod also has the power to transfer bishops from one eparchy to another as well as to relieve them of their duties. The election of bishops is confirmed by the Patriarch/Major Archbishop who then informs the Roman Pontiff of the result of the election.

25.

The metropolitan of a given province consecrates the appointed bishops if the Patriarch/Major Archbishop does not perform the rite himself.

26.

In their duties and tasks bishops are aided by:

- 1) The auxiliary bishop of the eparchy, syncellus (substitute), the vicar-judicial and other eparchial co-workers;
- 2) Protopresbyters and priest-pastors;
- 3) Representatives of the laity called by the bishop.

27.

The priests have the duty to commemorate their bishop in the Divine Liturgy and in all other services following the commemoration of the Roman Pontiff, the Patriarch/Major Archbishop, and the Metropolitan.

28.

The bishops have the right and duty to visit the protopresbyterates and parishes as well as the monasteries and to report on their status to the metropolitan and through him to the Patriarch/Major Archbishop and his Permanent Synod.

29.

The right to consecrate the Holy Great Chrism and the Antimensia belongs solely to the Patriarch/Major Archbishop. He can, if circumstances warrant, delegate this right to metropolitans and bishops.

## VI. AUXILIARY BISHOPS

30.

Auxiliary bishops assist the Patriarch/Major Archbishop, the metropolitans and the governing bishops. As all other hierarchs, they are elected by the Particular Synod of Bishops and the election is confirmed by the Patriarch/Major Archbishop who then informs the Roman Pontiff.

31.

Auxiliary bishops at their nomination are given the title of one of the old eparchies, in which there is at present no episcopal see. They can also be given the title of one of the more important churches of the episcopal city to which they have been assigned.

## VII. EXARCHATES

32.

The Exarch of the Patriarch/Major Archbishop heads those Ukrainian Catholic communities which are beyond the borders of eparchies and do not have a large number of faithful.

33.

The Exarchs of the Patriarch/Major Archbishop can be bishops if they head greater communities. They are subject to the Patriarch/Major Archbishop and his Permanent Synod and they are duty-bound to report to him on the status of their exarchates.

## VIII. THE PARTICULAR SYNOD

34.

The Particular Synod of Bishops is the expression of common government of the Ukrainian Catholic Church and it conforms to the ancient traditions of Eastern Churches, the decrees of Ecumenical Councils, and especially the Second Vatican Council, which revitalized the traditions of the Christian East. It should be convoked by the Patriarch/Major Archbishop yearly, if possible.

Each decision, made by a majority of votes, in order to be valid, must be confirmed by the Patriarch/Major Archbishop.

## IX. THE PERMANENT SYNOD

35.

Besides the above mentioned Particular Synod of Bishops, the Patriarch/Major Archbishop has a Permanent Synod as an advisory body; according to law it consists of the Patriarch/Major Archbishop himself,

his Protosyncellus, governing metropolitans, two bishops, usually those closest to his seat of residence, one of whom is appointed by the Patriarch/Major Archbishop and the other elected by the Particular Synod with a definite mandate for a period of five years.

## X. PATRIARCHAL COUNCIL

### 36.

The Patriarch/Major Archbishop, convokes every five years the Patriarchal or Archiepiscopal Council of all hierarchs and calls to it the major superiors of both male and female monastic orders, the protopresbyters, representatives of the clergy designated and elected by the hierarchy, one representative of the laity from each Eparchy and Exarchate, and three other representatives of the laity, for purposes of discussing and resolving more important church matters, which have been submitted by the parishes and approved by the bishops.

If the Patriarch/Major Archbishop is not able to convoke the Council, then the Protosyncellus of the Patriarch convokes it.

## XI. THE EXTRAORDINARY SYNOD

### 37.

For the solution of very important and far-reaching church matters of a doctrinal-theological as well as ritual and canonical order, the Patriarch/Major Archbishop convokes Particular Synod of all bishops and three elected representatives of the secular clergy, the archimandrites and the laity, with a precisely delineated program, well prepared topics, and with the appropriate commissions of scholars and experts.

## XII. COOPERATORS OF THE BISHOP: PRIESTS, DEACONS AND LOWER CLERICS

### 38.

In the government of the Eparchy the bishop is assisted by priests, their cooperators, who together with him comprise one Priesthood with its various tasks. Under the jurisdiction of the bishop they sanctify

the part of the flock entrusted to them and serve it; they make the Universal Church visible and contribute an important part to the building up of the Body of Christ.

39.

In their relation to the bishop the priests are his cooperators, and following the example of Christ, who called His disciples not servants but friends, they are as if his brothers, sons and friends. All priests, eparchial as well as religious, are united with the episcopal order in virtue of priesthood and service.

40.

At a lower hierarchical level are the deacons who receive ordination "not for priesthood but for service." They are united with the bishops and the presbyters, and strengthened by the grace of the Sacrament serve the People of God in the celebration of the Liturgy, in preaching the Good News and in all kinds of charitable work.

41.

The exact tasks of the deacon are: the dispensation of the Holy Sacraments, the reading and explanations of the Holy Scripture, the leading of the faithful in divine services and prayer, and other tasks set forth by ecclesiastical law or determined by the Patriarch/Major Archbishop.

42.

Besides the deacons, the Ukrainian Catholic Church has as assistants to the presbyters the lower orders; that is, the order of the sub-deacon, reader, cantor, and candlebearer.

43.

According to ancient and uninterrupted tradition in the Ukrainian Catholic Church, married candidates may be admitted to the lower orders as well as to the diaconate and to the presbyterate.

44.

The closest co-worker and assistant of the bishop is his syncellus, a priest with an appropriate knowledge of theology and canon law and a man of noble qualities of mind and heart.



45.

For a better service the eparchy is divided in protopresbyterates and the latter in deaneries, if necessary, and finally in parishes.

46.

At the head of the protopresbyterate is the protopresbyter; at the head of the deanery—the dean; the pastor serves the parish. The bishop names all these for a time appropriate to the custom and the need, having sought advice of his eparchial consultors.

47.

In large parish churches the pastors are given priest-coadjutors for purposes of assistance.

48.

Every newly ordained priest should perform his priestly service during the first five (or at least three) years in the post of a coadjutor, subject to an older priest, so that he may become better acquainted with the practice of priestly service.

49.

Priests eparchial as well as religious, engaged in pastoral work are stricly bound to lead a reproachless life, to perform all spiritual exercises, to recite the Office, to take part in deanery meetings and conferences, as well as in special courses designed to supplement their theological, ritual, and canonical knowledge and practical pastoral work.

50.

The eparchial clergy should receive social security in cases of illness, infirmity, old age, according to the demands of Christian justice.

### XIII. RELIGIOUS — MONKS

51.

In the Ukrainian Catholic Church there always were and are now numerous monastic communities, both male and female, who live according to evangelical counsels. They are founded on the words and examples of the Lord Himself and the Apostles, and are recommended

by the Teachers and the Fathers of the Church. They are one of these gifts of God, the Charisms, which contribute much to the building up of the Mystical Body of Christ.

52.

The Roman Pontiff, by virtue of his primacy of authority over the entire Universal Church, in consultation with the Patriarch/Major Archbishop, for the sake of the good of the Universal Church and the Ukrainian Catholic Church, and in respect to an obvious advantage, can take any one institution of this state of perfection or any of its individual members from under the authority of particular hierarchs and make them subject exclusively to himself.

53.

In a similar manner these monastic institutions and communities can also be subject exclusively to the Patriarch/Major Archbishop.

54.

In the two above mentioned instances the members of the monastic communities retain their regulations and have the duty, according to ecclesiastical laws, to honor and obey the local hierarch and to receive him appropriately in view of his pastoral authority and for the sake of the indispensable harmony, unity, and order of apostolic work.

#### XIV. THE LAITY

55.

The laity, that is, the Christians who by virtue of baptism are incorporated into Christ and have become in their own manner participants of the sacerdotal, prophetic, and royal service of the Lord Jesus Himself, on their part fulfill in our Church a special mission, in such a manner, that all temporal matters take their course and develop according to Christ's Gospel and for the glory of God the Father.

56.

The apostolate of the laity is a part of the salvific mission of the Church; they are designated to it by virtue of baptism and confirmation in order to make the Church present and active in those places, where only through them she can become the salt of the earth.

## XV. BROTHERHOODS

57.

In addition to this general apostolate it is possible and even indispensable to call many laymen to a more direct and closer collaboration with the hierarchy, on the model of those holy men and women who helped the Apostles in preaching Christ. In the Ukrainian Catholic Church there is a tradition of Church Brotherhoods.

58.

The founding of Church Brotherhoods, the approval of their statutes, their supervision, the bestowal of rights and privileges to them belong to the bishops, and indirectly to the Patriarch/Major Archbishop and his Permanent Synod, if they are stauropegiac.

## XVI. THE ADMINISTRATION OF TEMPORAL GOODS

59.

The administration of Church possessions belongs to pastors, or bishops metropolitans, respectively. The Patriarch/Major Archbishop exercises, supervision over this.

## I. INTRODUZIONE

1.

NEL NOME DELLA SANTA VIVIFICANTE ED INDIVISIBILE  
TRINITÀ DEL PADRE DEL FIGLIO E DELLO SPIRITO  
SANTO. AMEN

2.

La Chiesa Cattolica Ucraina, quale Chiesa Particolare Orientale, in unione con la Santa Sede Apostolica Romana, riconosce come verità di fede tutto ciò che riconosce ed insegna la Santa Chiesa Cattolica, « Capo dell'unione di carità » (S. Ignazio Teoforo). Per il suo rito, il diritto ecclesiastico, l'eredità spirituale ed i diritti acquisiti, appartiene al cosiddetto gruppo di rito bizantino, ma mantiene la sua particolare forma rituale e la sua tradizione, introdotta nel momento del Battesimo generale della Rus di Kiev-Ucraina dal Principe Vladimiro il Grande. Formano la base della sua organizzazione i decreti dell'unione di Brest ed il decreto del Concilio Vaticano Secondo circa le Chiese Cattoliche Orientali.

3.

La Chiesa Ucraina Cattolica, secondo la realtà storica, fin dai tempi più antichi, cioè dalla fondazione delle Metropoli di Kiev e di Halyč, abbraccia tutti i fedeli di Rito Ucraino (greco-ruteno) nei territori dell'Ucraina e fuori dei suoi confini, e perciò:

1. tutte le Eparchie-province delle Metropoli di Kiev e di Halyč, cioè l'attuale Ucraina, l'Ucraina Carpatica e la Bucovina;
2. tutti i fedeli che dai tempi dell'unione di Brest sono emigrati dalle citate province in Europa Centrale, Meridionale ed Occidentale, nelle due Americhe, in Africa, in Asia ed in Australia, e così pure i loro discendenti.

L'autorità della Chiesa Cattolica Ucraina è territoriale, ma fuori dei confini è personale. I fedeli di altri riti, latino ed armeno, nelle province dell'Ucraina, come è detto nel Nr. 3,1, dipendono dalla giurisdizione dei loro Vescovi con giurisdizione personale.

Tutte le eparchie e le province organizzate per la cura spirituale dei fedeli della Chiesa Cattolica Ucraina che vivono fuori dei confini dei propri territori, mantengono i loro Vescovi.

4.

Il Divino Fondatore della Chiesa, il Signore e Salvatore nostro Gesù Cristo, ha dato a San Pietro e a tutti gli Apostoli l'autorità di insegnare, santificare e governare. Questa autorità è stata tramandata e si tramanda di continuo al Successore di Pietro, il Pontefice Romano, e ai Vescovi di tutto il mondo, successori del Collegio degli Apostoli.

I Vescovi in forza dell'istituzione divina occupano il posto degli Apostoli, per pascere il gregge di Cristo sotto l'autorità suprema del Pontefice Romano, e fin dai primi secoli del Cristianesimo governano le singole Eparchie e le singole province secondo i loro costumi e riti.

5.

Da quanto sopra è stato detto deriva il compito per la Chiesa Cattolica Ucraina di assumere la cura pastorale dei suoi fedeli sparsi in tutto il mondo e di assicurare loro la cura pastorale e la loro gerarchia là dove vive il loro maggiore raggruppamento.

## II. RECIPROCI RAPPORTI CON IL PONTEFICE ROMANO

6.

La Chiesa Cattolica Ucraina, fin dagli inizi della sua esistenza ad oggi, ha riconosciuto e riconosce che il Pontefice Universale di Roma è il Successore di Pietro, Principe degli Apostoli, e Capo visibile della Chiesa di Cristo, nè ha mai espressamente negato questo.

7.

Il Pontefice Universale di Roma, come Successore di San Pietro, ha piena e suprema autorità su tutta la Chiesa Universale. Il suo nome deve essere ricordato nella celebrazione della Divina Liturgia e negli altri divini uffizi, secondo le prescrizioni liturgiche.

8.

Tutti gli altri reciproci rapporti tra la Sede Apostolica di Roma e la Chiesa Cattolica Ucraina sono regolati dal diritto ecclesiastico generale e particolare.

## III. PATRIARCA O ARCIVESCOVO MAGGIORE

9.

Il Capo della Chiesa Particolare Cattolica Ucraina è il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, Metropolita di Kyjiv e di Halyč. Da lui

dipendono giuridicamente tutti i metropolitani, arcivescovi e vescovi, sia nei territori dell'Ucraina e sia fuori di essa, cioè in tutti i Paesi, dove vivono gli Ucraini.

10.

Il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, assieme al Sinodo Particolare di tutti i Vescovi, è responsabile del bene temporale ed eterno di tutta la Chiesa Cattolica Ucraina, sia davanti a Dio sia davanti al Pontefice Romano e a tutta la Chiesa Universale di Cristo.

11.

Al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, spetta il titolo di Sua Beatitudine il Patriarca, oppure di Sua Beatitudine l'Arcivescovo Maggiore di Kyjiv e Halyč.

12.

La Sede del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore, è o l'una o l'altra delle prime città-sedi vescovili, cioè o Kyjiv o Halyč o Lviv anche se nel corso dei secoli i nostri primi Vescovi hanno dovuto più volte trasportare la loro sede in altre città. In questo momento transitorio ed a causa della persecuzione tale Sede è l'antica Chiesa della Beata Vergine di Žyrovyci e dei Santi Martiri Sergio e Bacco a Roma (Piazza Madonna dei Monti, Nr. 3).

13.

Il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, viene eletto a vita dal Sinodo Particolare dei Vescovi della Chiesa Particolare Cattolica Ucraina, regolarmente convocato a tale fine con votazione segreta e a maggioranza di 2/3 dei voti.

14.

Adunato per la elezione del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore, il Sinodo Particolare informa circa la elezione avvenuta il Pontefice Romano; e il neo-eletto Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, spedisce la dichiarazione di fedeltà, d'amore e di obbedienza, e chiede l'Apostolica Benedizione.

15.

Il diritto ecclesiastico particolare parla più dettagliatamente della elezione del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore, della consacrazione episcopale, se è stato eletto uno dei sacerdoti, e dell'intronizzazione.

Il governo di tutta la Chiesa Particolare Cattolica Ucraina è affidato al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, con l'aiuto del Si-

nodo Permanente, quale organo deliberativo ed esecutivo del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore, secondo le prescrizioni del diritto ecclesiastico, come pure secondo le decisioni dei Sinodi Particolari di tutti i Vescovi della Chiesa Cattolica Ucraina, che egli convoca periodicamente e secondo le necessità.

16.

I. Il Patriarca, cioè l'Arcivescovo Maggiore, elegge uno dei membri del Sinodo Particolare a suo Vicario-Protosincello. Il Protosincello rappresenterà fuori la persona del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore; in caso di grave malattia o di altro impedimento, egli farà le veci del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore.

II. In caso di morte del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore, il Protosincello prende sotto la sua protezione tutti i beni ed i documenti del Patriarcato, informa il Pontefice Romano, come pure tutti i membri del Sinodo Particolare circa la morte del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore, ed entro tre mesi dalla morte li convoca per eleggere il successore nel tempo e nel luogo determinato. Egli dirige la seduta dell'elezione fino alla avvenuta elezione del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore, nelle cui mani trasmette tutti gli atti del Patriarcato.

III. Il Protosincello è il cancelliere dell'Università Cattolica Ucraina di San Clemente Papa a Roma.

#### IV. LE METROPOLIE E METROPOLITI

17.

I Metropoliti, come tutti i Vescovi ed i sacerdoti, hanno il dovere di ricordare il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, nella Divina Liturgia ed in tutti gli altri uffizi subito dopo il Pontefice Romano.

18.

Il Metropolita nella Chiesa Cattolica Ucraina è il Vescovo che sta a capo della provincia ecclesiastica che si compone di più Eparchie.

19.

I Metropoliti vengono eletti dal Sinodo Particolare dei Vescovi. La loro consacrazione episcopale spetta al Patriarca, cioè all'Arcivescovo Maggiore, qualora venga eletto un sacerdote, ed anche l'intronizzazione, qualora venga eletto un Vescovo.

20.

Il dovere dei Metropoliti è di visitare le Eparchie loro soggette, e di dare le relazioni della loro situazione al Patriarca, cioè all'Arcivescovo Maggiore, e al suo Sinodo Permanente.

21.

Il Patriarca, cioè l'Arcivescovo Maggiore, nella sua Metropolia compie tutti i doveri del Metropolita; nei casi eccezionali, però, può affidare le visite delle altre Eparchie, a lui soggette, ad uno dei Vescovi del Patriarcato (Arcivescovato).

22.

Tutti i Vescovi ed i sacerdoti hanno il dovere di ricordare il loro Metropolita nella Divina Liturgia ed in tutte le altre celebrazioni subito dopo il Romano Pontefice ed il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore.

## V. EPARCHIE E VESCOVI

23.

A capo dell'Eparchia sta il Vescovo, la cui autorità è limitata al territorio dell'Eparchia. I Vescovi sono soggetti al Metropolita, e per mezzo di esso sono soggetti al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, come padre e capo della Chiesa Particolare.

24.

I Vescovi sono per divina volontà pastori del gregge loro affidato. Tutto il Sinodo Particolare dei Vescovi elegge il Vescovo per una determinata Eparchia, sotto la guida del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore. A questo Sinodo spetta anche il trasferimento canonico di un Vescovo da una Eparchia ad un'altra, come pure la sua dispensa degli obblighi. L'elezione dei Vescovi viene confermata dal Patriarca, cioè dall'Arcivescovo Maggiore e comunicata al Romano Pontefice.

25.

I Vescovi eletti e scelti sono consacrati dal Metropolita di una data Provincia, qualora il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, in persona non potesse compiere il rito della consacrazione.



26.

Nei loro doveri e compiti di responsabilità li aiutano:

1. il Vescovo Ausiliare dell'Eparchia, il Sincello (il Sostituto), il Vicario giudiziario ed altri collaboratori dell'Eparchia;
2. i protopresbiteri e preti parroci;
3. i rappresentanti del laicato chiamati dal vescovo.

27.

I sacerdoti hanno il dovere di ricordare il loro Vescovo nella Divina Liturgia e in tutte le altre celebrazioni dopo il Romano Pontefice, il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, ed il Metropolita.

28.

I Vescovi hanno il dovere di visitare i protopresbiterati e le parrocchie, come pure le case religiose quoad ritum et curam pastoralem, e di dare la relazione della loro situazione al Metropolita, e per mezzo di esso al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, e al suo Sinodo Permanente.

29.

Il diritto di consacrare il Chrisma e l'Antimensio spetta solamente al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore. Egli può, secondo la necessità e le circostanze, delegare per questo i suoi Metropoliti e Vescovi.

## VI. VESCOVI AUSILIARI

30.

I Vescovi Ausiliari sono di aiuto al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, ai Metropoliti e ai Vescovi residenziali. Essi vengono eletti, come tutti gli altri Vescovi, dal Sinodo Particolare dei Vescovi, e la elezione viene confermata dal Patriarca, ovvero dall'Arcivescovo Maggiore e comunicata al Romano Pontefice.

31.

Ai Vescovi Ausiliari durante la loro nomina è conferito il titolo di una delle antiche Eparchie nelle quali, al momento presente, non c'è la sede episcopale. A loro si può dare anche il titolo di una delle più im-

portanti chiese cattedrali di quella città vescovile, alla quale è designato come Vescovo Ausiliare.

## VII. ESARCATI

32.

A capo di quelle comunità cattoliche Ucraine che si trovano fuori dei confini delle Eparchie e non hanno un numero sufficiente di fedeli, è posto l'Esarca del Patriarca, cioè dell'Arcivescovo Maggiore.

33.

Gli Esarchi del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore, possono avere la consacrazione episcopale, se sono a capo di comunità più grandi. Essi dipendono dal Patriarca, cioè dall'Arcivescovo Maggiore, e dal suo Sinodo Permanente, e hanno il dovere di rendere conto a lui della situazione dell'Esarchia.

## VIII. SINODO PARTICOLARE

34.

Il Concilio Particolare dei Vescovi è la manifestazione del comune governo della Chiesa Cattolica Ucraina e corrisponde sia alle tradizioni delle Chiese Orientali sia ai decreti dei Concili Ecumenici, in modo particolare del Vaticano Secondo, il quale ha riconfermato le tradizioni dell'Oriente Cristiano. Il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, per quanto sarà possibile, lo convocherà ogni anno.

Ogni decreto deciso a maggioranza dei voti, per la sua validità dovrà essere confermato dal Patriarca, cioè dall'Arcivescovo Maggiore.

## IX. SINODO PERMANENTE

35.

E inoltre al sopra ricordato Concilio Particolare dei Vescovi, accanto al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, opera il Sinodo Permanente, come corpo consultivo, di cui fanno parte d'ufficio lo stesso Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, il suo Protosincello, i Metropoliti residenziali, due Vescovi, di solito i più vicini al luogo della sua sede, uno designato dal Patriarca stesso, ovvero dall'Arcivescovo Maggiore, e l'altro eletto dal Concilio Particolare, ed inoltre sei membri del Sinodo Permanente con un esplicito mandato per la durata di cinque anni.

## X. CONCILIO PATRIARCALE

36.

Il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, qualora si presenti la necessità, convoca ogni cinque anni il Concilio Patriarcale, cioè dell'Arcivescovo Maggiore, di tutti i vescovi ed invita ad esso i Superiori Maggiori degli Ordini Religiosi, maschili e femminili, i protopresbiteri, i rappresentanti dei sacerdoti, designati ed eletti dalla gerarchia, un rappresentante dei laici d'ogni Metropolia e dei tre Esarcati, e tre rappresentanti dei laici per discutere e per risolvere importanti problemi della Chiesa i quali sono presentati dalle parrocchie e confermati dal Vescovo.

Se il Patriarca, cioè l'Arcivescovo Maggiore, non può convocare il Concilio, allora questo è convocato dal Protosinello del Patriarca.

## XI. SINODO STRAORDINARIO

37.

Per la soluzione di problemi molto importanti della Chiesa e di lunga scadenza, sia di ordine dottrinale teologico sia rituale e canonico, il Patriarca, ovvero l'Arcivescovo Maggiore, convoca il cosiddetto Sinodo Straordinario di tutti i Vescovi, di tre rappresentanti eletti del clero secolare, degli archimandriti e dei laici, con un programma ben determinato, con temi esattamente preparati dalle rispettive commissioni di dotti ed esperti dei convegni.

## XII. COOPERATORI DEL VESCOVO: SACERDOTI, DIACONI E CHIERICI MINORI

38.

Di aiuto ai Vescovi sono i sacerdoti, loro collaboratori, che formano con loro un Sacerdozio con i suoi vari impegni. Sotto l'autorità del Vescovo essi santificano una parte del gregge a loro affidata e la dirigono; fanno la Chiesa Universale visibile e contribuiscono in gran parte alla costruzione del Corpo di Cristo.

39.

Nei confronti del Vescovo, i sacerdoti sono collaboratori e quasi figli ed amici sull'esempio di Cristo che ha chiamato i suoi discepoli non servi, ma amici. I sacerdoti, sia secolari che religiosi, sono uniti per motivo del sacerdozio e del servizio con l'ordine episcopale.

40.

In un grado inferiore della gerarchia stanno i diaconi, ai quali si dà l'imposizione delle mani « non per il sacerdozio, ma per il servizio ». Essi, uniti con il Vescovo e legati con i sacerdoti dalla grazia di Dio, prestano servizio al popolo nella Liturgia, nella predicazione della Buona Novella ed in ogni opera buona.

41.

I compiti precisi del servizio del diacono sono: l'amministrazione di alcuni Santi Sacramenti, la lettura e la spiegazione della Sacra Scrittura, la guida dei fedeli nel servizio di Dio e nella preghiera, e tutto ciò che viene loro affidato dalla legge ecclesiastica oppure dal Patriarca, ovvero dall'Arcivescovo Maggiore.

42.

Oltre i diaconi, la Chiesa Cattolica Ucraina ha come aiuto dei sacerdoti i ministeri minori, cioè: il ministero del suddiaconato, del lettorato, del cantorato e dell'accollitato.

43.

Secondo l'antica ed ininterrotta tradizione della Chiesa Cattolica Ucraina, sia agli ordini minori sia al diaconato e presbiterato possono essere ammessi anche candidati ammogliati.

44.

Il più vicino collaboratore ed aiutante del Vescovo è il suo Sincello, sacerdote con la dovuta scienza teologica e canonica, e con le migliori doti d'intelletto e di cuore.

45.

L'Eparchia per la sua migliore amministrazione è divisa in protopresbiterati, e questi a loro volta in decanati, se è necessario, ed in fine, in parrocchie.

46.

A capo del protopresbiterato sta il protopresbitero, a capo del decanato il decano, e il parroco amministra la parrocchia. Tutti costoro sono nominati dal Vescovo, dopo aver consultato il parere dei suoi consiglieri diocesani per il tempo determinato dall'uso o necessità.

47.

Nelle grandi parrocchie ecclesiastiche vengono dati in aiuto ai parroci dei sacerdoti, vice-parroci.

48.

Ogni sacerdote appena ordinato dovrà compiere per i primi cinque anni (o almeno tre) il sacro servizio come vice-parroco, sottoposto ad un sacerdote più anziano per poter meglio conoscere la pratica del sacro ministero.

49.

Come il clero dell'Eparchia, così anche i monaci sono gravamente obbligati a condurre una vita irreprensibile, a compiere tutti gli esercizi spirituali, e a prendere parte alle adunanze del clero e alle conferenze nonchè ai corsi particolari, stabiliti per il completamento della scienza teologica, liturgica, giuridica e della prassi della vita pastorale.

50.

Al clero dell'Eparchia si dovranno dare le assicurazioni sociali in caso di malattia, di vecchiaia ed invalidità, secondo le esigenze della giustizia cristiana.

### XIII. RELIGIOSI — MONACI

51.

Nella Chiesa Cattolica Ucraina sempre vi furono e vi sono ancora numerose comunità religiose, maschili e femminili, che vivono secondo i consigli evangelici, si fondano sulle parole e sugli esempi dello stesso Signore e degli Apostoli, e sono raccomandate dai maestri e Pastori della Chiesa. Esse sono uno di quei doni divini o carismi che contribuiscono molto allo sviluppo del Corpo Mistico di Cristo.

52.

Il Romano Pontefice può, in forza della sua superiore autorità su tutta la Chiesa Universale, d'accordo con il Patriarca, ovvero con l'Arcivescovo Maggiore, per il bene della Chiesa Universale e della Chiesa Cattolica Ucraina, e in base a una chiara utilità, esentare una qualsiasi istituzione di questo organismo perfetto e i singoli membri dalla giurisdizione dei Vescovi particolari, e riservarli esclusivamente a se stesso.

53.

Allo stesso modo, queste istituzioni e comunità religiose possono anche sottostare esclusivamente all'autorità del Patriarca, ovvero dell'Arcivescovo Maggiore.

54.

Nei due casi sopra citati i membri delle comunità religiose, pur mantenendo i loro diritti, hanno il dovere, secondo le leggi ecclesiastiche, di venerare il Vescovo e mettere a sua disposizione i luoghi per la sua autorità pastorale e per la pace necessaria, per l'unità e l'ordine nel lavoro pastorale.

#### XIV. LAICI

55.

I laici, cioè tutti i cristiani che mediante il Battesimo sono incorporati a Cristo e secondo il loro stato sono divenuti partecipi dell'ufficio sacerdotale, profetico e regale dello stesso Signore Gesù, secondo il loro compito eseguono nella nostra Chiesa una particolare missione in modo che tutti gli affari temporali avvengano e si svolgano secondo lo spirito del Vangelo di Cristo, per la gloria di Dio Padre.

56.

L'Apostolato dei laici è la partecipazione alla stessa missione salvifica della Chiesa, per mezzo della quale essi sono destinati, in virtù del Battesimo e della Cresima, a rendere la Chiesa presente ed operante là dove essa, solamente attraverso loro, può diventare il sale della terra.

#### XV. CONFRATERNITÀ

57.

Oltre questo apostolato generale, è possibile ed anche necessaria la chiamata di molti laici ad una più diretta e stretta collaborazione con la gerarchia, sull'esempio di quei santi uomini e donne che aiutavano gli Apostoli nella predicazione di Cristo. Nella Chiesa Cattolica Ucraina v'è la tradizione delle Confraternite Ecclesiastiche.

58.

La fondazione delle Confraternità Ecclesiastiche, la forma dei loro Statuti, la loro assistenza, la concessione di diritti e di privilegi, appartengono ai Vescovi ed indirettamente al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore, e al suo Sinodo Permanente.

## XVI. AMMINISTRAZIONE DEI BENI

59.

L'amministrazione dei beni ecclesiastici appartiene alle parrocchie o ai Vescovi o ai Metropoliti. La vigilanza su di loro spetta al Patriarca, ovvero all'Arcivescovo Maggiore.

## ЗМІСТ

<i>Передмова</i> .....	5
I. Введення .....	9
II. Відношення до Вселенського Архидієєя .....	10
III. Патріарх або Верховний Архидієєскоп .....	11
IV. Митрополії і Митрополити .....	12
V. Епархії і Єпископи .....	13
VI. Єпископи — Помічники .....	14
VII. Екзархії .....	15
VIII. Помісний Собор .....	15
IX. Постійний Синод .....	15
X. Патріарший Собор .....	16
XI. Надзвичайний синод .....	16
XII. Помічники єпископа: священники, диякони та нижчі клирики .....	16
XIII. Монахи .....	18
XIV. Миряни .....	19
XV. Братства .....	19
XVI. Заряд дочасних дібр .....	20
I. Introductio .....	21
II. Mutuae cum Romano Pontifice Relationes .....	22
III. Patriarcha seu Archiepiscopus Maior .....	23
IV. Metropoliae et Metropolitae .....	24
V. Eparchiae et Episcopi .....	25
VI. Episcopi Auxiliares .....	26
VII. Exarchatus .....	27
VIII. Synodus Particularis .....	27
IX. Synodus Permanens .....	27
X. Concilium Patriarchale .....	28



XI. Synodus Extraordinaria .....	28
XII. Cooperatores Episcopi: Presbyteri, diaconi et clerici minores .....	28
XIII. Religiosi — Monachi .....	30
XIV. Laici .....	31
XV. Confraternitates .....	31
XVI. Administratio bonorum temporalium .....	32

I. Introduction .....	33
II. Relations with the Roman Pontiff .....	34
III. Patriarch or Major Archbishop .....	35
IV. The Metropolitan Sees and the Metropolitans .....	36
V. Eparchies and Bishops .....	37
VI. Auxiliary Bishops .....	38
VII. Exarchates .....	39
VIII. The Particular Synod .....	39
IX. The Permanent Synod .....	39
X. Patriarchal Council .....	40
XI. The Extraordinary Synod .....	40
XII. Cooperators of the Bishop: Priests, Deacons and lower Clerics .....	40
XIII. Religious — Monks .....	42
XIV. The Laity .....	43
XV. The Brotherhoods .....	44
XVI. The Administration of temporal goods .....	44

I. Introduzione .....	45
II. Reciproci rapporti con il Pontefice Romano .....	46
III. Patriarca o Arcivescovo Maggiore .....	46
IV. Metropolie e Metropolitani .....	48
V. Eparchie e Vescovi .....	49
VI. Vescovi Ausiliari .....	50
VII. Esarcati .....	51
VIII. Sinodo Particolare .....	51
IX. Sinodo Permanente .....	51
X. Concilio Patriarcale .....	52
XI. Sinodo Straordinario .....	52
XII. Cooperatori del Vescovo: Sacerdoti, diaconi e chierici minori .....	52
XIII. Religiosi — Monaci .....	54
XIV. Laici .....	55
XV. Confraternità .....	55
XVI. Amministrazione dei beni temporali .....	56

ВИДАННЯ  
«БЛАГОВІСНИКА ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА»

EDITIONES  
«LITTERAE NUNTIAE ARCHIEPISCOPI MAIORIS»

1.

*Архiepіскопські Синоди українського католицького єпископату і їх правні основи.* (De synodis archiepiscopaliбus episcopatus catholici ucraіnorum eorumque fundamento iuridico expositiones). Кастельгандольфо 1970, стор. 71, \$ 2.

2.

*Устав і Правила Громади Святого Духа,* списав Йосиф смирен. Верх. Арх. і Кард. 1966 (*Constitutiones et Regulae Congregationis Spiritus Sancti*, composuit Archiepiscopus Maior Josephus VII 1966). Кастельгандольфо 1970, стор. 34. \$ 1.

3.

*Патріархальний устав Помісної Української Католицької Церкви.* (De constitutione patriarchali Particularis Ecclesiae Ucrainorum). Кастельгандольфо 1974, стор. 54, \$ 1.50.

